

Küçük Fenerci

Yavuz DEMİRKIRAN

Küçük Fenerci

Yavuz DEMİRKİRAN

Uzun çam ağaçlarının arasına gizlenmiş karlı bir köyde, kış her şeyi beyaza bürümüştü. Günler kısa, geceler uzun ve karanlıktı. Ama küçük bir evin içinde Lumi adında bir kız telaşla çalışıyordu. Sıcak açık kahverengi bir teni, iki kısa örgü yapılmış düz siyah saçları ve ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk olan bir gülümsemesi vardı. Lumi fener yapmayı çok severdi.

Lumi'nin büyükannesi Gran, mor şalıyla ateşin yanında oturuyordu. Gümüş saçları gevşek bir topuz yapılmıştı ve tel gözlüklerinin ardında sevecen gri gözleri vardı. Gran, Lumi'ye kâğıdı nasıl katlayacağını ve ince tahta çubukları nasıl şekillere bükeceğini öğretmişti. 'Küçük bir ışık bile karanlığı geri püskürtebilir,' dedi Gran, Lumi'ye bir yaprak renkli kâğıt uzatarak. Lumi başını salladı ve işe koyuldu.

Lumi her gün ahşap düğmeli kırmızı yün paltosunu ve sarı örgü atkısını giyerdi. Mavi eldivenleri hep kesip yapıştırmakla meşguldü. Küçük tilki arkadaşı Pip onu her yere takip ederdi. Pip'in pas rengi tüyleri, beyaz bir göğsü ve çentikli bir kulağı vardı. Boynunda, koşarken şıngırdayan küçük pirinç bir çan takılı kırmızı kurdeleli bir tasma vardı.

Kış kutlaması yaklaşıyordu. Köyün yolu karanlık olacaktı ve herkes gece çöktüğünde orada toplanacaktı. Lumi orayı aydınlatmak istiyordu. 'Hayvan şeklinde fenerler yapacağım,' dedi Gran'a. 'Kuşlar, tilkiler ve tavşanlar!' Gran gülümsedi. 'Ne güzel bir fikir,' dedi. Pip gür kuyruğunu salladı ve usulca havladı.

Lumi bir kuş feneriyle başladı. Kâğıdı dikkatlice katladı, genişçe açılan kanatlar yaptı. Küçük bir gaga ve yuvarlak gözler ekledi. Pip ağzında küçük bir tahta çubuk taşıyıp ayaklarının dibine bıraktı. 'Teşekkürler, Pip,' diye güldü Lumi. Çubuğu kuşun bacaklarını yapmak için kullandı. İçine bir mum koyduğunda fener usulca parladı.

Sonra Lumi bir tilki feneri yaptı. Pip'in çentikli kulağını ve gür kuyruğunu hatırladı. Turuncu kâğıdı akıllı bir tilki yüzü şeklinde kesti. Pip parlak kehribar gözleriyle, başını yana eğerek izledi. 'Tıpkı sana benziyor,' dedi Lumi. Pip feneri koklarken çanı şingırdadı. Sonra dikkatlice bir kâğıt parçası alıp yığına ekledi.

G nler ge ti ve Lumi'nin koleksiyonu b y d . Uzun kulaklı tavşanlar ve a ık kanatlı kuşlar yaptı. Bazen k  ıt yırtıldı, bazen yapıştırıcı tutmadı. Ama Lumi denemeye devam etti. Gran ona daha fazla k  ıt getirdi ve 'Her hata sana bir Őey   retir,' dedi. Lumi'nin deri el iŐi kesesi k   k hazinelerle doluydu: d  meler, boncuklar ve kurdele par aları.

Bir öğleden sonra Lumi bütün fenerlerine baktı. Toplam yedi taneydi. 'Yeter mi?' diye merak etti. Yol uzundu ve gece karanlıktı. Pip eline burnunu dürttü ve ağzında küçük bir fener parçası taşıdı. Lumi gülümsedi. 'Haklısın, Pip. Her ışık yardımcı olur.' Yolun her kıvrımı için bir tane olmak üzere daha fazla fener yapmaya karar verdi.

Lumi daha hızlı çalıştı. Pamuk yumağı kuyruklu bir tavşan ve tüylü kanatlı bir kuş yaptı. Mavi eldivenleri katlayıp yapıştırırken uçuşuyordu. Pip ileri geri koşup ona ip ve kâğıt parçaları getirdi. Tasmadaki küçük pirinç çan neşeyle şingirdadı. Gran sandalyesinden izliyordu, gri gözleri gururla parlıyordu.

Kutlamadan önceki gece Lumi fenerlerini sıraya dizdi. Şimdi on iki taneydi: her boydan kuşlar, tilkiler ve tavşanlar. Her birinde küçük bir mum vardı. Lumi'nin göğsünde bir heyecan kıpırtısı oldu. Yeterince parlak yanacaklar mıydı? Köylüler onları sevecek miydi? Pip yanına oturdu ve başını dizine koydu. 'Yarın göreceğiz,' diye fısıldadı Lumi.

Kış kutlamasının akşamı geldi. Köylüler karanlık yolda toplanırken kar taneleri süzülüyordu. Yeşil, mavi ve erik rengi kalın paltolar, örgü şapkalar ve atkılar giymişlerdi. Lumi fener kutusuyla yolun başında durdu. Kalbi hızlı çarpıyordu. 'Hazır mısın, Pip?' diye sordu. Pip'in canı bir kez şingirdadı ve yola koyuldular.

Lumi ilk feneri alçak bir taşın üzerine koydu. Kanatları genişçe açılmış bir kuştı. İçindeki mumu yaktı ve sıcak bir ışık karların üzerine yayıldı. Köylüler şaşkınlıkla soluk aldı. 'Bakın!' diye bağırdı bir çocuk. Lumi yürümeye devam etti, yol boyunca tilki ve tavşan fenerleri yerleştirdi. Her biri karanlığı yumuşak, altın rengi bir ışıkla aydınlattı.

Lumi son kıvrıma vardığında arkasına döndü. Bütün yol, hayvan fenerlerinin ışığıyla parlıyordu. Kuşlar uçuyor, tilkiler koşuyor, tavşanlar titrek mum ışığında zıplıyor gibiydi. Köylüler gülümseyip alkışladı. Kenarda duran Gran, gözünden mutlu bir yaş sildi. Pip havlayıp sevinçle bir tur attı.

Köylüler aydınlık yol boyunca yürüdü, yüzleri gülümsemeyle ısındı. Çocuklar tilki fenerlerini işaret edip kıkırdadı. 'Tıpkı sihirli bir orman gibi!' dedi biri. Lumi'nin yanakları mutluluktan kızardı. Gran yanına geldi ve ona sarıldı. 'Gördün mü?' dedi Gran usulca. 'Küçük ışıklar büyük bir fark yaratabilir.' Lumi ona sımsıkı sarıldı.

O gece köy, her zamankinden daha sıcak ve mutlu hissetti. Fenerler mumlar azalana kadar parladı. Lumi, Gran ve Pip'le oturup son titreşimleri izledi. 'Gelecek yıl daha da fazla yapmak istiyorum,' dedi. Gran gülümsedi. 'Yapacağına eminim,' diye yanıtladı. Pip esneyip ateşin yanına kıvrıldı, çanı son bir kez usulca şingırdadı.

O kıştan sonra Lumi'nin fenerleri her yıl yolu aydınlattı. Ve köydeki herkes, kırmızı paltolu ve sarı atkılı bir kızın, sanatın bir topluluğu nasıl aydınlatabileceğini onlara gösterdiğini biliyordu. Lumi, sevgiyle ve özenle yapılan en küçük ışığın bile karanlığı geri püskürtebileceğini ve insanları bir araya getirebileceğini öğrendi.